

Good by, Mister Geoană

de *Liviu Antonesei*

Pentru mine, continuă să rămână un mare mister de ce un ins precum dl. Geoană, care dovedise anumite calități în diplomație, mai întâi în calitate de ambasador la Washington, apoi ca ministru de externe, a ținut neapărat să se bage în politica internă aborigenă. Ca să se facă neapărat de rîsul curcilor? Eu alt motiv nu găsesc! Pentru că de tot rîsul s-a făcut și cînd a acceptat candidatura împotriva tancului Băsescu la Primăria Capitalei, și cînd a intrat în jocurile de putere din PSD, devenind președintele inodor, incolor și insipid al celui mai puternic partid din România. Nu-i mai puțin adevărat că și PSD a probat un ciudat simț al umorului cînd și-a pus în frunte o marionetă dezarticulată pe post de lider suprem, chiar dacă încadrat de politrucii mai virili și supervizat „cu onoare”, la puțină vreme după „Congresul schimbării”, de însuși Papa Ilici.

Cel din urmă, la un moment dat, n-a mai rezistat nervos și a izbit în Mr. Geoană cu o poreclă care-a a făcut carieră în presă, politrucime și opinia publică. Deși, imediat după declarație, a făcut un pas înapoi, cred tot mai mult că dl. Iliescu a avut dreptate cînd l-a calificat drept „prostănac” pe aerianul domn Geoană. Tot ce-a făcut d-sa de cînd i s-au încredințat frîiele PSD, pentru a-l reforma, dacă ne aducem bine aminte, confirmă această tristă poreclă. O confirmare și mai bună este furnizată de scăderea continuă a PSD-ului în sondaje, în condițiile în care puterea a fost mereu cuprinsă de frămîntări de la instalare încoace, iar inițiativa Legii pensiilor – pentru că e o inițiativă PSD, la care guvernul a marșat electoral fără să clipească! – ar fi trebuit să-i aducă puncte. Dar ceea ce face liderul PSD în ultimele două-trei săptămîni tinde parcă să transforme porecla într-un și mai trist renume. A căzut, mai întâi, în capcana moțiunii de cenzură, frumos aranjată de combinangii din partid. Cînd, în sfîrșit, a văzut și d-sa ceea ce văzuse tot satul – că e, mai degrabă, o moțiune anti-Geoană decît una anti-Tăriceanu – a trecut la un atac bezmetic în toate direcțiile. Moțiunea n-a adunat decît o semnătură de senator, a dumisale!, și cîteva zeci de-ale deputaților, așa că l-a pe pus liderul organizației Secorului 1, din care fac parte d-nii Iliescu, Năstase și alți adversari ai moțiunii, să amenințe cu darea afară din partid a parlamentarilor care nu semnează. Asta pe de o parte! Pe de alta, disperat de situația în sondaje a partidului, de care îi depinde capul, a declanșat un fel de ofensivă către pensionari, electoratul tradițional al PSD – întâlniri lunare și supralicitare în ceea ce privește Legea pensiilor. În devansarea termenului de aplicare la 1 ianuarie, este sprijinit formal de unii lideri, precum Marian Sîrbu ori Diaconescu, dar vocile lor și-au pus o foarte prudentă surdină.

Colac peste pupăză, miercuri a reiterat PNL-ului propunerea de a renunța la moțiune în schimbul participării PSD la guvernare. Cumplită prostie! Poți face asemenea propuneri doar cînd ești pe cai mari, nu cînd nu reușești să aduni nici măcar semnăturile din propriul partid, al cărui lider, teoretic, încă ești! Crezînd că e maestru în jocul la două capete, joc la care doar dl. Hrebenciuc se pricepe cu adevărat, a anunțat că nu l-ar deranja nici să guverneze alături de PD, deși partidul prezidențial și-a trecut în Statut non-colaborarea cu PSD!

Între timp, în PSD tensiunea crește continuu, pe măsura scăderii în sondaje, partidul oscilînd între sciziune și debarcarea d-lui Geoană. Cu spectrul exploziei în față, asistăm la alianțe inimaginabile acum an, ba chiar la mijlocul verii. Grupul de la Cluj, gruparea d-lui Iliescu, ba chiar și „Guzganul Rozalii” urzesc frenetic împreună debarcarea „Prostănacului”. Într-un interviu acordat Rompres și foarte mediatizat, dl. Năstase vorbește despre „conducere colectivă” în PSD și „congres extraordinar”. Pînă la capătul toamnei, „liderul reformei” riscă să fie debarcat ca posibil gropar al partidului. Cine va fi noul lider – unul din d-nii Ponta, Diaconescu, Rus? Se va întoarce dl. Năstase, cu toate procesele dumisale pe cap? Îi vor lua „onoarea” d-lui Iliescu, la fel de împresurat de procese, reinstalîndu-l ca lider efectiv? Nu știu, știu însă că liniște tot nu va fi în PSD și că, probabil, e recomandabilă „despărțirea apelor”. Dar va fi capabil hipertrofiatul partid de o asemenea decizie radicală? Mă îndoiesc. Dacă ar fi fost, ar fi luat-o acum doi ani și numătate, la „Congresul reformei”! Disperarea nu este niciodată un sfetnic foarte bun...